

men bør være Fængsel, og jeg anførte i mit første Foredrag, at det forekommer mig, at det er i Udvikling og Fremvæxt her i Landet, at saadanne Fornærmelser gjøres. Det skeer langt oftere nu end tidligere, og derfor mener jeg, at Straffen bør stærkes, idet det har viist sig, at den hidtil derfor bestemte Straf ikke har været tilstrækkelig til at afværge saadanne Angreb. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts Høi Valgkreds meente, at de ikke kom fra en enkelt Side, men fra forskjellige, ja, fra alle Sider, og at man derfor ikke skulde være saa streng, vil jeg gjøre opmærksom paa, at, saavidt jeg kan see, er det, at man stemmer for dette Forslag, dog et Beviis paa, at man ønsker Forholdet alvorligt straffet, medens der med Hensyn til den Side, der gjør Modstand, vel kunde være Anledning til at slutte anderledes. Det forekommer mig, at man ikke kan undskynde en Forbrydelse med, at den begaaes af flere, eller fra flere eller alle Sider paa eensgang. Forbrydelsen bliver alligevel den selv samme, og, naar den hidtil fastsatte Straf har viist sig ikke at være tilstrækkelig, idet Forseelsen desuagtet er bleven mere gængse, forekommer det mig at være i sin Orden at stærke Straffen — Hvad der er indvendt imod mit Forslag under Nr. 100, har jeg, oprigtigt talt, ikke ret kunnet forstaae. Det forekommer mig mærkværdigt, at hverken den høitærede Justitsminister eller det ærede Medlem for Viborg Amts Høi Valgkreds (Klein) kunne tiltræde mit Forslag om, at Tyveri skal straffes strengere, naar det skeer i et Kongeligt Slot eller Palais, og der derved stjæles Ting, som tilhøre Kongen eller noget Medlem af Kongehuset, og jeg kan saameget mindre forstaae dette, som det er opløst af den høitærede Justitsminister, at der nu gjælder en lignende Bestemmelse. Jeg seer ikke nogen som helst Grund til ikke at vedligeholde en saadan Lovbestemmelse, tilmed da den ærede Minister indrømmede, at det Betænkkelige for Endeel fjernes derved, at der efter mit Forslag ikke indtræder høiere Straf, fordi Nogen stjæler i et Kongeligt Slot eller Palais, naar det, der stjæles, ikke tilhører Kongen eller noget Medlem af Kongehuset. Det forekommer mig, at Landets Konge og de Boliger, der ere indrettede til Brug for ham

og Kongehuset, bør staae som mere stærke og omhegnede af det Offentlige, end ethvert andet privat Huus i Landet; det forekommer mig saa naturligt, at der gjøres en Undtagelse i saa Henseende. Naar der er blevet indvendt, at de Ting, som tilhøre Kongen eller et Medlem af Kongehuset, og som findes paa saadanne Steder, ikke ere stemplede, og altsaa ikke kunne kjendes, forekommer dette mig at være at vise en ganske mærkværdig Omhu for Thyene. En saadan Stempling vilde heller ikke kunne gjøre den mindste Nytte, thi Thyerier udføres i Almindelighed i Mørke, og altsaa vil der ikke være Leilighed til at undersøge, om Tingene ere stemplede. Den hele Tanken synes mig, som sagt, at vise en Omhu for Thyen, der ikke er paa sit rette Sted, thi enhver Thy maa vide, at han, naar han stjæler i et Kongeligt Slot eller Palais, udsætter sig for større Straf, og allerede det, at han ved at udføre Tyveri der, ikke faaer større Straf, medmindre Tingen tilhører Kongen eller et Medlem af Kongehuset, er et Hensyn og en Formildelse ligeoverfor ham, som ikke hidtil har været tilstede; det er i ethvert Tilfælde ikke Noget, hvorover han kan beklage sig i nogen Maade, thi det skeer netop for ikke paa nogen Maade at gaae ham for nær. Han maa vide, at han ved at stjæle paa et saadant Sted, forseer sig tydeligere mod den borgerlige Straffelov, og han maa derfor enten afholde sig derfra, eller tage Følgerne deraf. Jeg havde navnlig ikke troet, at den høitærede Justitsminister vil modsætte sig et saadant Forslag. Naar det er blevet indvendt, at jeg har gjort mig skyldig i noget Besynderligt, ved at sammenstille de Kongelige Slotte og Palaisier med Kirken, maa jeg indrømme, at der i en vis Forstand kan være noget Forunderligt i en saadan Sammenstilling, men med Hensyn til det, hvorom her er Spørgsmaal, finder jeg ikke noget Besynderligt deri. Naar man finder, hvad jeg anseer for rigtigt, at Den, der i Kirken stjæler Ting, som tilhøre denne, eller ere bestemte til at bruges ved kirkelige Handlinger, skal straffes strengere, er det vel ogsaa berettiget og efter min Opfattelse fuldkommen fornuftigt at sige, at, naar Kirken bør være et saadant omfremdet Sted, at det ikke kan angribes ved